

[Bertel Dahlgaard.]

ingen kender, hvor Kommunegrænserne kommer til at gaa i Fremtiden. Ingen kender de administrative og forvaltningsmæssige Inddelinger i det hele taget; hverken Myndigheder eller private kan disponere paa en Række af de allervigtigste Omraader. Tingets Medlemmer vil selvfølgelig for en stor Dels Vedkommende være enige med mig om; at der paa dette Omraade med Henblik paa de kommende Aar sker uhyre stor Skade ved, at Sagen ikke ordnes. Boligbyggeriet er et af de Omraader, der for faa Dage siden har været fremme som et Eksempel paa, hvad der kan blive forsømt. Derfor maa man se at komme ud af den Blindgyde.

Naar jeg gør disse Bemærkninger, er det for at faa Lejlighed til ogsaa at sige, at det staar saadan for mig, at der er to Mænd, som har et ganske særligt Ansvar i den Sag, og det er den højtærede Indenrigsminister og Københavns Overborgmester, men ogsaa de enkelte Kommunalbestyrelser har selvfølgelig Pligt til at yde deres gode Vilje af Hensyn til det samlede Hovedstadssamfunds fælles Velfærd, og derfor vil jeg gerne understrege dette over for den højtærede Indenrigsminister. Jeg forstaar meget vel, at det maaske kunde være tiltalende for den højtærede Minister at lade den Strid, der nu udfægtes paa forskellige Fronter i denne Sag, gaa sin Gang og ikke blande sig i noget, som kan være ret ubehageligt for den siddende Indenrigsminister. Men jeg vil oprigtigt haabe, at den nuværende Indenrigsminister vil føle denne Sag paa en helt anden Maade, nemlig føle det som en stor og smuk Opgave, som Forholdene har udpeget ham til at tage op. Jeg har i og for sig ingen Grund til at tro, at den højtærede Minister ikke føler det saadan, men vi er jo alle Mennesker, og han kunde maaske synes, at der er visse Bikuber, man nødvendig vil stikke Haanden ind i. Men naar det er nødvendigt, maa man jo gøre sligt.

Paul Holt: Jeg kan slutte mig til den sidste ærede Ordførers Udtalelser vedrørende det beklagelige i, at vi stadig staar med dette uløste Spørgsmaal vedrørende Storkøbenhavns fremtidige Ordning. Det er beklageligt, at man igen maa gaa til en Forlængelse af denne Lov, saaledes at Kommuner og private, som det blev nævnt før, har vanskeligt ved at disponere i Fremtiden. Det har for øvrigt vist sig, at den Ordning, der gælder nu, har givet et mindre Resultat, end man vistnok havde tænkt sig, en erhvervsskattemæssig Ordning for Københavns Vedkommende, altsaa Udligningen,

vilde give, dengang man lavede den nu-gældende Ordning.

Det er jo bekendt, at der med Hensyn til Forholdene mellem Storkøbenhavns Kommuner ud i Fremtiden er to store Modsætninger, eet Synspunkt, der gaar ud paa at gøre København saa stor som muligt, og et andet Synspunkt, der gaar ud paa at fremme Samarbejdet. Man kan ikke befri sig for det Indtryk, at København kommunalpolitisk i nogen Grad lider af Elephantiasis, og jeg vil betragte det som en stor Ulykke, hvis denne Sygdom skal faa Magt over baade København og Omegnskommunerne. Jeg vil udtrykke Haabet om, at naar vi forhaabentlig snart naar til en Ordning af Forholdet mellem Storstadskommunerne, det da bliver paa Samarbejdets Grund, altsaa at man arbejder med de bestemte Opgaver, man maa være fælles om, men i øvrigt giver størst mulig Frihed til de enkelte Omraader.

Som Forholdene ligger, er der jo ikke andet at gøre end at give Tilslutning til det her fremsatte Lovforslag.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg kan være enig i den af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard fremsatte Beklagelse af, at dette Forhold ikke bliver bragt til Afklaring. Der er en Usikkerhed til Stede, som det var ønskeligt snart kunde blive afløst af Sikkerhed. Der er vel i Øjeblikket intet andet at gøre end at ekspedere dette Lovforslag om en yderligere Udsættelse. Men ogsaa jeg vil udtrykke Haabet om, at Sagen snart maa komme til en endegyldig Løsning.

Paa et enkelt Punkt vil jeg gerne gøre opmærksom paa noget ejendommeligt. Den nedsatte Kommission siger, at der ikke har været Mulighed for inden for den til Raadighed staaende Tid at gennemføre en fornøden dybtgaaende Undersøgelse med Hensyn til den for Gentoftede Kommune gældende Begrænsning i Udligningstilsvaret, som jo bestod i en faldende Dekort. Og saa foreslaar Udvalget, og efter Udvalget altsaa den højtærede Minister, at naar der ikke har været fornøden Tid til at afgøre dette Spørgsmaal, skal den bestaaende Dekort paa 5 pCt. bortfalde. Nu er det jo egentlig et ejendommeligt Ræsonnement, for man kunde akkurat lige saa godt, eller maaske bedre, sige, at naar der ikke har været fornøden Tid til de fornødne Undersøgelser, var det rimeligt at lade den bestaaende Tilstand bestaa. Det er ikke, fordi jeg hylder en her i Landet forsvunden Konservatisme, som jo var imod enhver Ændring, selv til det bedre, men jeg vilde nu alligevel gerne have, at Ændringer i bestaaende Forhold dog har en saa grundig